

Flertallet (Bajer, Berg, Bing, Højmark, N. Jensen, N. Nielsen, Pingel, Rosager og Tutein) mener, at Folketinget for Tiden formaaletstjenligst kan bidrage til at der affluttet vedvarende Voldgiftstraktater med andre uafhængige Stater derved, at det vedtager nedestaaende

Indstilling:

„Folketinget udtaler sin Tilslutning til Tanken om vedvarende Voldgiftstraktater og opfordrer Regeringen til at imødekomme det i Noten af 23de Oktober 1890 fra de Forenede Stater i Amerika modtagne Tilbud. Fremdeles opfordrer Folketinget Regeringen til at søge lignende Traktater oprettede med andre Stater og særlig i denne Henseende at indlede Forhandlinger med de andre nordiske Riger.“

Mindretallet (Rosen og C. Thomsen) ønsker at fremsætte følgende Bemærkninger til Begrundelse af dets Stilling til Sagen.

Regeringen har gennem Udenrigsministerens Udtalelse i Folketinget den 30te Oktober f. N. erklæret sig beredt til at modtage eller foreslaa Voldgiftsavgørelse i alle forekommende, dertil egnede Tilfælde. Regeringen har derhos, som den ovenfor aftrykte Skrivelse af 30te December f. N. udviser, meddelt, at det af den nordamerikanske Regering rejste Spørgsmaal om Formen for Anvendelsen af Voldgift til Afgørelsen af mellemrigste Tvistigheder af den er modtagen med al den Opmærksomhed, dette Spørgsmaal fortjener. Under disse Forhold har det syntes Mindretallet at man med Hensyn til bort eget Lands Anliggender for Tiden foreløbigt trygt kunde berolige sig.

Mindretallet giver imidlertid ligesaa fuldt som Flertallet sin Tilslutning til Tanken om Anvendelse af Voldgift som Middel til at afgøre mellemrigste Stridig-

heder, og det ønsker ligesaa fuldt som Flertallet, at Regeringen, naar der maatte opstaa Tvistigheder med andre Stater af saadan Bestaafenhed, at de kunne give Anledning til Voldgift, gennem Forhandlinger med de paagældende Regeringer vil søge saadan bragt til Anvendelse. Af Hensyn til Flertallets Ønske om, at der under alle Omstændigheder fra Udvalgets Side skulde ske Indstilling til Tinget, har Mindretallet derfor erklæret sig beredt til at slutte sig til en saadan, naar denne blev formuleret som et Udtryk for denne for hele Udvalget fælles Opfattelse uden at udtale sig over Enkeltheder, hvis Rækkevidde efter Mindretallets Formening ikke fuldt kan overføres.

Mindretallet har derimod ikke kunnet slutte sig til den ovenstaaende, af Flertallet foreslaaede Indstilling. Spørgsmaalet om, hvorvidt Anvendelse af Voldgift henfigtsmæssigt indledes netop under Formen af „vedvarende Traktater“, hører nemlig til de Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke der fra mange kompetente Sider er rejst begrundet Tvivl. Mindretallet har ikke set disse Tvivl afkræftede, og da det saaledes ikke har kunnet overbevise sig om, at det vil være i Landets velforstaaede Interesse at se Voldgiftsprincippets Anvendelse indledet netop under denne Form, har det allerede paa denne Grund ikke kunnet tiltræde Flertallets Forslag om udtrykkelig at anbefale en Tilslutning til denne særlige Form for Princippets Anvendelse.

Mindretallet anbefaler derfor, for saa vidt Tinget overhovedet for Tiden vil tage Beslutning i Sagen, at denne i saa Tilfælde formuleres saaledes:

„Folketinget udtaler sin Tilslutning til Udenrigsministerens imødekommende Svar paa Noten af 23de Oktober f. N. fra de forenede Stater i Amerika angaaende Voldgiftstraktater og henstiller til Regeringen, naar opstaaede Tvistigheder med andre Stater efter deres Bestaafenhed dertil maatte give Anledning, at søge disse afgjorte ved Voldgift.“